

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ

Μου ξέφυγε στους λαβυρίνθους του διαδικτύου
Καθώς περιφερόμουν σε άγνωστους
Και σαγηνευτικούς δικτυοτόπους.

Τώρα ποιός ξέρει που περιπλαναται
Δίχως περιβολή κι αχτένιστο
Δεμένο χειροπόδαρα με ακτίνες Χι
Και Ρώ κι υπεριώδεις και υπέρυθρες

Σε ποιά αστέρια κι αστεροειδείς
Πλανήτες κι απλανείς
Να βρήκε, το φτωχό μου, καταφύγιο.
Ετσι κι αλλοιώς εγώ για δεύτερη φορά
Θα σε πενθήσω, φίλε μου
Γιατί το ποίημα που χάθηκε
Προοριζόταν για μνημόσυνο.

Θα προσπαθήσω όσο μπορώ
Αυτό το ποίημα που χάθηκε
Να το αναστήσω απο μνήμης.

Προοριζόταν για μνημόσυνο.
Μνημόνευε στιγμές ανεπανάληπτες
Που εγώ για δεύτερη φορά τις έχασα
Και που πλανώνται τώρα στις ιστοσελίδες.

Θα προσπαθήσω ν' αναστήσω
Το ποίημα που χάθηκε στους λαβυρίνθους
Του Είναι και του Τίποτα.

Θάτανε κάτι σαν ανάσταση για σένα, φίλε μου.